

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Păstor, iar dacă sunt Păstor, păstoresc, că aceasta este lucrarea unui păstor.

Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, și cu acest toiag merg și lucrez, iar celui ce nu-i place măreția drumului crucii și învățătura cea pentru acest drum, acela nu este vrednic de Mine, căci Eu sunt cu crucea, și pe ea Mă sprijin și stau de două mii de ani, iar numele de creștin îl are după merit numai cel ce voințe să semene cu Mine și să-i fiu Eu păstor, Păstorul Cel cu crucea să-i fiu, ca să aibă el pildă în fața sa pe calea sa spre Dumnezeu.

Sunt între cei ce-și zic sau stau sub nume de păstori, sunt între ei dintre cei ce seamănă cu Mine la stat și la port? O, dacă aceștia nu seamănă cu Mine, în al cărui nume stau ei păstori peste oameni? Cum sunt ei cunoscuți ca păstori? O, cum își cunosc oamenii păstori care-i păstoresc pe ei?

O, ce bine este să-L știe omul pe Dumnezeu și cartea lui Dumnezeu, în care este scris despre Dumnezeu și despre păstoriile de peste oameni! Dacă oamenii nu citesc cartea Mea și nu știu ei pe cele lăsate de Dumnezeu în ea, o, rățesc aceștia toți și sunt duși cu vorba în numele lui Dumnezeu, nume sub care stau cei așezați pe scaune de păstori, iar Eu plâng cu sfinții Mei de mila celor de pe pământ, și care nu văd calea, ci văd doar păstori care nu le dau lor mântuirea, de vreme ce nici ei nu și-o caută și nu și-o lucrează lor.

E zi de sărbătoare pentru mărirea crucii, toiagul în care Eu, Domnul, Mă sprijin de două mii de ani și păstoresc cu el pe cei ce iubesc pe Dumnezeu, Care S-a răstignit pe cruce ca să-i scape pe oameni de suferința cea pentru păcatele lor. I-am păstorit pe ucenicii Mei de când i-am ales și până când M-am lăsat zdrobit pe cruce de către cei ce M-au zdrobit, după ce au văzut ei în Mine un Dumnezeu tare, iar ei erau mult păcătoși, și nu M-au putut iubi și nu M-au putut primi.

Cei păcătoși nu Mă pot iubi, de vreme ce ei iubesc păcatul, pe care îl aleg de iubire a lor. O, nu L-ar fi putut alege pe Dumnezeu cei care M-au scos dintre ei acum două mii de ani și Mi-au făcut răstignirea pe cruce. Cine și-ar fi putut închipui atunci între ei că tot ce au făcut ei cu Mine M-a îmbrăcat pe Mine întru putere și întru înviere prin cruce? Toiag tare ca fierul, toiag de biruință s-a făcut în ziua aceea crucea, acest semn mare, prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, am biruit moartea și am scris între pământ și cer învierea Mea și a celor ce cred în ea pentru învierea lor.

Iată, așa păstoresc Eu neamurile și așa judec toate, toate, cu toiag de fier, căci am spus atunci: *«Stăpânitorul acestei lumi a fost acum judecat»*. Acest cuvânt spus de Mine când am ajuns în fața răstignirii pe cruce a însemnat el judecata păcătoșilor care M-au răstignit din pricina păcatelor lor și și-au luat ei atunci judecata și au fost judecați, iar Eu de atunci și până azi judec la fel ca în ziua aceea când cei păcătoși M-au dat la moarte pe cruce din pricina păcatelor lor. Nici o vină n-au găsit ei în Mine, dar au găsit în ei pricina pentru care a fost să Mă dea ei crucii, dar crucea s-a făcut în mâna Mea toiagul cel de fier, precum este scris să păstoresc și să judec cu toiag de fier, toiag plin de adevăr și de putere mare asupra celor ce păcătuiesc cu voie și se aleg pe ei înșiși mereu, mereu de partea păcatului cel cu fapta păcat, păcat pentru care Domnul a fost răstignit pe lemnul crucii ca să nu mai stea El în calea celor ce-și trăiesc plăcerile lor pe pământ înaintea lui Dumnezeu din neam în neam.

O, iată cine stă peste neamuri, peste cei oropșiți! Cei ce lucrează păcatul, numai aceia au calea cea pentru stăpânire peste oameni, o, numai ei, și cei ce se aleg ca și ei pentru păcat, pentru minciună, pentru mărire, pentru stăpânire și dor de stăpânire, plini de trufie înaintea oamenilor, chiar dacă ei, mințind, se dau binefăcători cu numele și cu statul lor, dar numai sminteală împart aceștia, ca și Irod cel din vremea aceea, ca și Caiafa, omul păcatului ascuns sub haina pe care o îmbrăca și care îl făcea cunoscut de slujitor mare în numele lui Dumnezeu peste cei de atunci din Israel.

Iată, nu sunt oameni mari pe pământ. Cei ce sunt numiți și cunoscuți oameni mari, aceia sunt păcătoși mari, mari care au sabia și legea și îi pun pe cruce pe cei drepti, căci un drept nu pune pe nimeni pe cruce, ci numai pe cei drepti îi pun pe cruce, dar cei păcătoși îi pun, de vreme ce ei nu slujesc adevărul și dreptatea a toate.

O, fii ai oamenilor, o, deschideți, deschideți mari ochii ca să vedeți cu ei, că spre binele vostru îi deschideți. O, deschideți ochii toți odată la cuvântul Meu de peste voi, că dacă nu-i deschideți veți fi mereu furați și jefuiți de cei ce locuiesc cu întunericul, cu hoții de suflet. Eu nu sunt Dumnezeu hoților, și nu sunt hoții cu Dumnezeu sau ai lui Dumnezeu, căci altfel cum aș fi Eu Cel drept, Cel adevărat, lumină a lumii, lumina care le învederează pe toate, Fiul Omului, Cel părăsit și urât de cei mincinoși cu viața și cu fața și cu faptele lor, chiar și atunci când rostesc cu gura lor că Dumnezeu este cu ei și că El îi ajută în toate?

O, deschideți ochii, fii ai oamenilor! Sculați-vă! Până nu vine noaptea sculați-vă, că dacă vine noaptea nu mai puteți lucra și vedea nimic. Stau peste voi lucrătorii minciunii și ai trufiei omenești și ai semeției. Uitați-vă la ei și la faptele lor, la fața lor ascunsă. E numai minciună pe pământ și în oameni și peste oamenii care stăpânesc peste voi. Veți birui cu semnul sfintei cruci, dar sculați-vă și luați crucea de toiag și porniți spre biruință cu ea, și nu fără ea. Nu uitați că Eu am biruit prin cruce, o, nu uitați acest adevăr, că iată, cu acest toiag păstoresc, și nu știu neamurile pământului cine este la cârma a toate câte se lucrează pe pământ, plata răului și plata binelui, primind fiecare după faptă, că rău faci, rău găsești, precum este scris, iar oamenii lucrează numai răul pentru ei, că fără Dumnezeu la cârma vieții și a zilelor vieții lor nu pot oamenii decât răul să și-l lucreze, iar Eu vin și păstoresc tainic peste pământ, și toți primesc după faptele lor, și scris este că vine Păstorul, vine Fiul Omului pe pământ și alege și pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga, iar cei din dreapta vor fi moștenitorii, precum este scris.

O, cum să-l mai strig pe om spre deșteptarea lui? Iadul în care stă omul pe pământ este păcatul săvârșit de om față în față cu Cel ce vede totul clipă de clipă, iar omul cel iubitor de păcat în carnea lui este neplăcut lui Dumnezeu, și Domnul îl așteaptă pe om să se lase de păcat.

Când țara nu mai are în ea fii treji și cu durere pentru ea, pentru soarta și paza ei zi și noapte, ea poate fi prădată. O, treziți-vă și voi, cei ce căutați să vă faceți acum rost de locuri pe scaunele de sus ale țării. Dacă nu dați să căutați binele și ocrotirea și păstrarea țării, dacă nu veți putea să faceți aceasta, o, nu vă mai zbateți să vă câștigați statul pe scaunele de sus ale cârmuirii. E țara în primejdie dacă nu are pentru ea fii curați cu mâinile și cu inima la cârma ei. O, nu e bine să fie mai bogăți cei de pe scaune, față de cei peste care ei stăpânesc, ci e bine frăția și dreptatea în toate, căci așa este de la Dumnezeu, dar iată, la oameni este altfel. O, nu vă mai strângeți bogății pentru voi dacă voiți să stați mari peste țară, ci strângeți-vă sub grijile cele pentru neam, pentru ființa neamului, că Mă uit peste voi, o, și câtă tulburare văd, câtă trufie, cât dor de mărire și de dreptate unul împotriva celuilalt. O, nu câștigați nimic prin minciună, prin înșelătorie, prin defăimare și trădare de frați, căci unde nu este iubire și unire acolo biruiește dezbinarea și trădarea și hoția și banul în toate acestea, iar omul este trântit la pământ pe bani și pentru bani.

O, nu așa, fii români. Eu, Domnul, vă învăț, nu așa trebuie să lucrați. Vă învăț și pe voi, cei ce doriți stăpânire și scaune, dar și pe voi, cei ce stați sub mâna celor cu dor de stăpânire peste voi. O, nu așa am lucrat Eu, Domnul, pentru oameni. Eu Mi-am pus viața pentru popor. Eu am iubit să fiu sărac, și i-am arătat omului pildă de viață cu Dumnezeu pentru câștigul vieții veșnice, unde este lucrată de Dumnezeu fericirea omului care-și pregătește loc lângă Domnul pe vecii.

Vă îndemn, fii români, adăpostiți-vă sub cruce, fiilor. Nu veți birui pentru voi și pentru neam, decât prin cruce și sub povața ei, sub Dumnezeu, Care iubește adevărul și pe omul cel adevărat prin iubire și prin pocăință, fiilor. O, vine plată pentru greșeli, iar pentru greșeli e dureroasă plata. Așadar, căutați adăpost sub cruce, căci crucea este toiag tare ca fierul și stă ea între minciună și adevăr și judecă cu dreptate ca și acum două mii de ani, când ea și-a arătat puterea când M-a adăpostit pe Mine pe ea de fața celor dușmănoși și fricoși până la ură, căci gust de sânge era în

gura și în cuvântul gurii lor, și aceasta din pricina păcatelor lor, care îi sălbăticesc de tot, și iată, vai omului păcătos și fără de față înăuntru și în afara lui, căci faptele lui rele se țin după el, precum este scris.

Eu, Domnul, îndemn acum neamul român la mare veghe, așa cum l-am îndemnat mereu pe el în vremi de cumpănă pentru soarta lui de azi și de mâine. Nu mai sunt în țara cuvântului Meu, în țara Mea de azi nu mai sunt fii cu milă în ei pentru ea, și-Mi crește grija pentru ea și dau să lucrez minuni cerești pentru ocrotirea ei, și să poată fi citite și înțelese aceste minuni.

Când Domnul nu mai are cu cine să Se sprijine în tine pentru tine, țara Mea, neam român, o, vin minuni din cer în sprijinul soartei tale, căci tu ești țara Mea cea de azi, țara cuvântului Meu, că am în tine masă de cuvânt, șazeci de ani de cuvânt din cer pe vatra ta izvorât din gura Mea, popor român, istorie scrisă, și mărturisește ea de pe vatra ta și dincolo de hotarele tale, căci Domnul este fără de hotar ca și cuvântul Său, și este peste tot pământul cu slava Sa de cuvânt din mijlocul tău. Voiesc să fii tu biserica Mea, turma Mea pe pământ, iar Eu să fiu Păstorul tău, Păstorul Cel cu crucea, că tu nu mai ai păstori pentru calea ta spre Dumnezeu și cu Dumnezeu pe pământ, ci ai numai durere de la cei ce se numesc pe ei înșiși păstori ție și nu te mai lasă ei să miști din legăturile puse de ei peste tine. Eu însă nu te părăsesc sub greu, și iată-Mă, tainic Mă port pe vatra ta și rostesc cuvânt sfânt și îl împlinesc apoi, și, vrând-nevrând Mă vor vedea aceștia lucrând în mijlocul tău lucrarea Tatălui, și țara strălucirii vei fi tu între popoare, și se vor înfricoșa și se vor face miei toți cei de pe pământ la vederea slavei Mele de peste tine, țara Mea cea de azi, căci Eu, Domnul și Păstorul tău, te cresc frumos și te mângâi cu dulce și te ocrotesc cu toiag de fier, cu crucea Mea, arma cea de nebiruit, și voi pune sub picioarele tale slava crucii, biruința Mea prin cruce, iar cuvântul Meu din tine va scrie între pământ și cer numele tău cel nou: Cetatea Domnului, și toți cei de pe pământ vor arăta spre tine și vor spune: «*Acolo este Domnul*», precum este scris. Amin.

Acum, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, pun peste voi cuvântul Meu. O, nu vă îngrijorați pentru lucrul pe care v-am așezat să-l lucrați, să-l lucrez Eu cu voi, nu numai voi, o, fiilor. O, nu vă lăsați sub apăsare pentru împlinirea căsuței care este în lucru aici, acum, ca să facem din ea adăpost și așternut mai trainic decât cel până acum în ea. Voi fi Eu și voi lucra de lângă voi tot mersul lucrurilor. Voi fi Eu, fiilor. Nu vă îngrijorați. Fiți însă hărnicuți și strângeți-vă lângă Mine cu hărnicie la lucru, că este nevoie să împlinim la vreme această zidire, și voi știți că este nevoie. Așadar, fiți dăruitori și dăruți-vă cu lucrul vostru pentru acest adăpost, pentru zilele Mele de slavă aici, când ele se aștern prin truda voastră și stau înaintea Mea ca să Mă primească ele cu familia Mea cea din cer, cu sfinții, fiilor. Orânduți-le, așadar pe toate cu sfat în zori lucrat și cu dăruire caldă apoi, răscumpărând vremea pic cu pic, fărâcă cu fărâcă, că e scump de tot acum timpul pentru împlinirea acestui așternut.

Vă iau Eu osteneala, v-o iau Eu, numai să vă am la datorie la vreme, fiilor. O, fiți credincioși și credeți tot ceea ce Eu vă spun, căci Eu voiesc să cred în voi așa cum credeți voi în Mine, în tot ceea ce Eu vă spun, că fără de credință de la om nu pot să Mă sprijin cu omul, și ajunge Domnul neputincios înaintea celui necredincios. O, nu uitați, Eu pot totul, numai să creadă omul că pot așa.

Vă umplu de putere, de căldură, de iubire, de credință, de sfat și de cuvânt, fiilor. O, fiți ca Mine, plini de cuvânt, și așa să lucrați lucrările Mele cu voi. Cuvântul a făcut cerul și pământul, Cuvântul le face pe toate și acum. Toate sunt cuvânt mai întâi, și numai apoi se arată ele și sunt.

Fiilor, fiilor, să nu găsec la voi tăgadă sau îndoială sau neputințe. Numai pe voi vă am sub greu, o, numai pe voi. Iubiți tot ceea ce aveți de împlinit. Aceasta vă este puterea: iubirea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2016